

A konzervatív

2013 július 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nézem Bokros Lajost a strasbourgi él? közvetítésben, és csak a huszonegy éves fiam éber és tanulékony jelenléte tart vissza, hogy ne használjam külvárosi neveltetésem szókincsének egy-két gyöngyszemét.

Azt mondja a jeles ember, hogy ? konzervatív. Ezt mondja és nem szakad rá a jó elzászi ég. Ezt mondja, és nem

sül ki a szeme.

Aki még emlékszik a balvégzet? 1995-ös esztendőre, midőn a róla elnevezett csomag dülta fel az amúgy is több mint zilált korabeli világot, tudhatja, hogy akkoriban éppen mindenféle konzervativizmus („maradiság, mucsaiság, avított, korszerűtlen szemlélet”) ellen hoztak népnyző mivoltában kimondottan bravúros intézkedéssorozatot, Bokros meg, úgy is mint miniszter, nemcsak névadó atyja vala mindennek, de értelemszerűen legfőbb propagátora is. Jól tette. Immáron másfél évtizedesnél is kitartóbb közutálatát ezzel sziklaszilárdan megalapozta.

Az még hagyján, hogy a sok tájékozatlan, rosszindulatú européer hülye erről Strasbourgban semmit sem tud. Ám nem tudja maga Bokros sem. Ott görnyed Strasbourgban, és masszív konzervativizmusának bizonyítékeként tálalja, hogy már annak idején, az átkosban is nagy fene ellenálló vala. (Lásd: Demszkyék csapata, avagy a paradicsomba menők belvárosi gyülekezete.)

Ahogy Rejt? Jen? írta: és ezt nem kellett volna tennie!

Tény és való, hogy Ricardo Dávid álnéven – a klasszikus brit közgazdaságtan szégyenére – Bokros valóban elkövetett néhány, könnyen feledhető gazdaságpolitikai dolgot az egykori szamizdat sajtóban. Ezzel viszont manapság egyre kevésbé kellene dicsekedni, midőn szép csendben kiderül, hogy az akkori magyarországi „demokratikus ellenzék” enyhén szólva is fölöttébb ellentmondásos szerepet játszott a Nagy Kombinátor, vagyis Aczél elvtárs sajtóságos játszmái közepette. De ez is még csak a kisebbik baj, hogy megint Rejt?re utaljak.

A konzervatív szó ugyanis, még a mai, igencsak roskatag Európában is, mindenekelett hagyomány- és értéktiszteletet, továbbgondolva tehát egyféle, alapjaiban erkölcsi alapozású, humánus szemléletet jelent. És ennek megfelelő gyakorlatot. Azt is hangoztatja még a derék konzervatív ember, hogy a Fidesz könnyen megfélemez a tényekről. Kommentár helyett a rablót kiáltó tolvaj esetére utalnék, meglehetősen a szokásosnál is stílusosabban. Ha pedig azt vesszük, hogy több lapban is az olvasható: Bokros pártjának – ilyen is van ám, a bolondokat tisztelik Keleten – néhány jelese, Pusztai Erzsébet, Pálffy G. István, Cselényi László (micsoda utak, istenem!) nőkkel együtt, nyilván roppant frappánsnak tartott fogással, „magyar” elnévvel ruházták fel magukat – Magyar Erzsébet, Magyar István, satöbbi (lásd. Ady: Én nem vagyok magyar?) –, ki kellene gyorsan jelentenem,

hogy akkor én sok százezredmagammal hottentotta, bantu (szlovák, román, eszkimó, satöbbi) vagyok, szimultán. De inkább újfent Rejtőt idézem: Fülig Jimmy szingapúri kikötői kiruccanása előtt kioktatja St. Antonio herceget: „Mindig arra kell vigyázni, hogy maga üsse az első, felség.” Mire a herceg: „A katonaiskola szerint is az a harcoló fél van előnyben, aki magához ragadja a kezdeményezést.” „És egy söröskancsót vagy széklábat – teszi hozzá Fülig Jimmy.”

magyarhirlap.hu – Domonkos László

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló